

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шеляженка Юрія Вадимовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 436² Кримінального кодексу України

Київ
6 вересня 2023 року
№ 141-3(І)/2023

Справа № 3-145/2023(264/23)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шеляженка Юрія Вадимовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 436² Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Шеляженко Ю.В. із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам другій, третій, четвертій статті 15, частині другій статті 34, першому реченню частини першої, другому реченню частини четвертої статті 35, статті 40, окремому припису частини першої статті 54, частині першій

статті 55, частині першій статті 62, окремому припису частини першої статті 65 Конституції України (конституційність) частину другу статті 436² Кримінального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваного припису Кодексу „виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, у тому числі шляхом представлення збройної агресії Російської Федерації проти України як внутрішнього громадянського конфлікту, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань Російської Федерації, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також представників окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, –

караються обмеженням волі на строк до п’яти років або позбавленням волі на той самий строк, з конфіскацією майна або без такої“.

Шеляженко Ю.В. вважає, що частина друга статті 436² Кодексу „не є чіткою, зрозумілою та однозначною правовою нормою і може застосовуватися довільно та непередбачувано, а тому порушує принцип правової визначеності як один з елементів принципу верховенства права, закріпленого статтею 8 Конституції України“.

На думку автора клопотання, „у формулюванні вказаної норми права не зазначено точно, поширення якої саме інформації становить склад злочину, що дозволяє довільні трактування, які не відповідають приписам Конституції та міжнародних угод України“.

На підтвердження своєї позиції Шеляженко Ю.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про Службу безпеки України“, а також на міжнародні акти, рішення Конституційного Суду України, судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до статті 151¹ Конституції України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга є прийнятною, якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (пункт 1 частини першої статті 77).

На думку Шеляженка Ю.В., остаточним судовим рішенням у його справі є ухвала слідчого судді Солом'янського районного суду міста Києва від 5 липня 2023 року, яка набрала законної сили.

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не оскаржив в апеляційному порядку ухвалу слідчого судді Солом'янського районного суду міста Києва від 5 липня 2023 року. Наведене дає підстави

для висновку, що Шеляженко Ю.В. не використав усіх національних засобів юридичного захисту.

Отже, конституційна скарга Шеляженка Ю.В. не відповідає вимогам пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шеляженка Юрія Вадимовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 436² Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**